

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 25ης ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Κίνηση Ενωτικής Μαχόμενης Αριστεράς (Κ.Ε.Μ.Α)*

Μετά τις διπλές εκλογές, Μαΐου και Ιουνίου, η πολιτική κατάσταση στη χώρα μας γίνεται δυσμενέστερη για τις δυνάμεις της εργασίας.

Η νεοφιλελεύθερη πολιτική λιτότητας, πρόσδεσης στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, γίνεται κυρίαρχη μετά τη διπλή νίκη της ΝΔ η οποία κερδίζει δεύτερη συνεχόμενη διακυβέρνηση με αυτοδυναμία, ίσο αριθμό εδρών(158) με το 2019, χάρη στον εκλογικό νόμο, ενώ ψηφίστηκε περίπου από το ένα πέμπτο του εκλογικού σώματος. Η πολιτική της είναι συνέχεια της μνημονιακής πολιτικής που εφάρμοσαν όλες οι κυβερνήσεις από το 2010 έως σήμερα.

Στη νέα βουλή, της ενισχυμένης αναλογικής, εκπροσωπούνται οκτώ κόμματα αντί των πέντε των εκλογών του Μαΐου με αναλογικότερο εκλογικό σύστημα.

Αξιοσημείωτα στοιχεία των εκλογών είναι η μικρή άνοδος της ΝΔ από τις εκλογές του 2019 χωρίς να υποστεί το κόστος από την αντιλαϊκή πολιτική της και η συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ που έπεσε στο 17.83 % από το 31.53 % του 2019.

Η πρωτόγνωρη διαφορά του πρώτου από το δεύτερο κόμμα, έφθασε στο 23%.

Η αποχή, η μεγαλύτερη της πενήκονταετίας, μαζί με τα άκυρα και λευκά προσεγγίζουν το μισό περίπου (48.3 %) του εκλογικού σώματος, παρά το ότι οι εκλογικοί κατάλογοι δεν είναι πλήρως ενημερωμένοι, δείχνουν απαξίωση του πολιτικού συστήματος και αποστασιοποίηση των πολιτών από αυτό.

Η είσοδος στη βουλή τριών κομμάτων της ακροδεξιάς, με το ένα να είναι μάλιστα νεοναζιστικό, με ποσοστό αθροιστικά 13% περίπου, είναι επικίνδυνη εξέλιξη, δείχνει τη διαιώνιση ενός φαινομένου που άρχισε από τις εκλογές του 2012 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα με ανησυχητικά ποσοστά του νεοναζιστικού κόμματος στη νέα γενιά.

Διαμορφώνεται ένα πολιτικό τοπίο δικομματισμού του οποίου ο ένας ισχυρός πόλος είναι η ΝΔ και ο αδύναμος αποτελείται από δύο μικρομεσαία κόμματα, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ, που ανταγωνίζεται το ένα το άλλο, χωρίς καμιά αμφισβήτηση από τα δύο της μνημονιακής πορείας της χώρας ως το 2060, της ενισχυμένης εποπτείας και της συνολικής πολιτικής της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Τα μνημονιακά κόμματα της βουλής εγκαθίδρυσαν ένα μνημονιακό καθεστώς στη χώρα μας με εκατοντάδες νόμους και προεδρικά διατάγματα που την εγκλωβίζουν έως το 2060, δεν αμφισβητούν στο ελάχιστο την ΕΕ, την επικυριαρχία των δανειστών και την αυξημένη επιτήρηση.

Η ΝΔ εδραιώνεται συνεχίζοντας την ίδια πολιτική θεωρώντας ότι η πολιτική της γίνεται αποδεκτή από το λαό.

Με τις υποκλοπές που έγιναν στη διακυβέρνησή της καταπατούνται βασικές συνταγματικές αρχές, ελευθερίες, δημοκρατικά και ανθρώπινα δικαιώματα.

Πρωθείται από την κυβέρνησή της το σύμφωνο σταθερότητας, οι μνημονιακές υποχρεώσεις της χώρας μας για μεγάλα πρωτογενή πλεονάσματα, τα μνημονιακά προαπαιτούμενα και τη διαχείριση του Ταμείου Ανάκαμψης υπέρ των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Η επαναφορά αυστηρής λιτότητας σημαίνει νέα βάρη στις δυνάμεις της εργασίας και κοινωνικές περικοπές.

Οι τιμές είναι ήδη δυσβάσταχτες στα είδη διατροφής για τις λαϊκές οικογένειες, θα γίνουν το ίδιο με το κόστιμο των επιδομάτων στους λογαριασμούς του ηλεκτρικού ρεύματος.

Η πολιτική αυτή συμβαδίζει με την αύξηση των επιτοκίων, τον πληθωρισμό, την είσοδο της ΕΕ σε καθεστώς ύφεσης από το πρώτο τρίμηνο του 2023.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αποδίδει τη συντριβή του στο φόβο του κόσμου, στην απλή αναλογική και στην πολυφωνία του χώρου του. Δεν εμφάνισε καμία διάθεση ειλικρινούς αυτοκριτικής για το είδος αντιπολίτευσης που άσκησε, ενώ η πορεία του στην ΕΕ και στο θεσμικό μνημονιακό πλαίσιο ήταν δεδομένη.

Πληρώνει ετεροχρονισμένα τα αποτελέσματα της κυβερνητικής του πολιτικής στα λαϊκά στρώματα με μιά συνεχή μείωση από το Σεπτέμβριο του 2015 και το καθεστώς ήττας που επέβαλε με το τρίτο μνημόνιο.

Είναι αναξιόπιστος στην κοινωνική συνείδηση, απαξιώνεται, γίνεται πειστικός ο αντίλογος στις προτάσεις του με το ότι και οι καινούργιες εξαγγελίες και προτάσεις του θα έχουν την τύχη και των εξαγγελιών του 2015 που τις κατάργησε και συνθηκολόγησε, προσχωρώντας στις μνημονιακές δυνάμεις.

Η τακτική του ώριμου φρούτου που ακολούθησε και η ψήφιση από αυτόν μεγάλου ποσοστού νομοσχεδίων της ΝΔ μέσα από τις μνημονιακές δεσμεύσεις, δεν είχαν αποτέλεσμα, τον συνέτριψαν παρά το ότι η κοινωνία βίωσε μία τετραετία με πανδημία, αντιδημοκρατικές εκτροπές, παρακολουθήσεις, το έγκλημα στα Τέμπη και με αυξανόμενη τον τελευταίο χρόνο μεγάλη ακρίβεια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ οφείλει την αλματώδη αύξησή του την περίοδο 2010-15 στον αντιμνημονιακό αγώνα. Μετά τη συνθηκολόγηση και την ψήφιση του τρίτου μνημονίου βρέθηκε και βρίσκεται ακόμη σε αδιέξοδο, χωρίς, πλέον, να έχει τίποτα να πει.

Ο πρόεδρος του Α.Τσίπρας παραιτήθηκε, δρομολογώντας διαδικασίες εκλογής νέας ηγεσίας στην οποία δεν θα είναι υποψήφιος.

Είναι σαφές ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εισέρχεται σε διαδικασίες σοβαρών εξελίξεων, εσωστρέφειας, πολιτικού προσανατολισμού, συγχρόνως όμως με δυνατότητες απεγκλωβισμού λαϊκών μαζών, εργαζομένων που τον στήριζαν και τον ακολουθούσαν, με σφιγμένα δόντια, μετά τη μετάλλαξή του το 2015 σε μνημονιακό κόμμα, ή απείχαν, μέχρι την πρόσφατη συντριβή του.

Το ΠΑΣΟΚ αύξησε τη δύναμή του σε σχέση με το 2019 βάζοντας τον πήχυ ψηλά, προσπαθώντας να διεκδικήσει τη δεύτερη θέση από το ΣΥΡΙΖΑ. Στις δεύτερες εκλογές μειώθηκε ελαφρά.

Προσπαθεί να παρουσιάσει την εικόνα μιας καθαρής σοσιαλδημοκρατικής δύναμης ενταγμένης οργανικά στο Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα και, αντίθετα με το παρελθόν του, εμφανίζεται σε τροχιά αντιπαράθεσης με τη ΝΔ.

Δεν μπορεί να παίξει πειστικά το ρόλο της αντιπολίτευσης μιας και το ίδιο την περασμένη περίοδο φήφισε το 70% των νομοσχεδίων της Ν.Δ και συμφωνεί πλήρως με τις μνημονιακές δεσμεύσεις της χώρας και τις στήριξε από κυβερνητικές θέσεις.

Το ΚΚΕ αύξησε τη δύναμή του 2,4 % από τις εκλογές του 2019 με βάση την αντιπολίτευση που άσκησε, την παρουσία του στους κοινωνικούς χώρους και αγώνες, χάρη και σε ένα κόσμο που συμπορεύτηκε μαζί του στις εκλογές κριτικά, χωρίς να συμφωνάει σε όλα μαζί του. Οι νέοι ψήφοι που πήρε είναι του σήμερα. Το αύριο εξαρτάται από την πολιτική που θα χαράξει και αν θα προωθήσει την κοινή δράση με τις άλλες δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς.

Στη βουλή εισήλθε και η ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, που δεν τα κατάφερε το 2019. Στον προεκλογικό της λόγο πορεύτηκε με το σύνθημα “ούτε δεξιά, ούτε αριστερά, μπροστά”, παίρνοντας αποστάσεις από την αριστερά.

Το ΜΕΡΑ25 – ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΡΗΞΗ έμεινε εκτός βουλής. Δεν μπόρεσε να αποκτήσει κοινωνικές αναφορές στην προηγούμενη τετραετία, να πείσει.

Ο “πράσινος πανευρωπαϊκός κεϋνστανισμός”, στο φάσμα της σοσιαλδημοκρατίας, που εξαγγέλλει, δεν μπορεί να συμβαδίζει με επαγγελομένες ρήξεις στο πλαίσιο της ΕΕ. Η μείωσή του θα ήταν μεγαλύτερη αν δεν ενέτασσε στην εκλογική του προσπάθεια και στα ψηφοδέλτιά του δυνάμεις από τα αριστερά του.

Οι δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής και κομμουνιστικής Αριστεράς που συμμετείχαν στις εκλογές δεν μπόρεσαν να επωφεληθούν από την κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα μειώθηκαν στις δεύτερες εκλογές.

Είναι φανερός ο πολιτικός παραγκωνισμός του Αριστερού αφηγήματος, που δεν το σώζει, συνολικά, η μικρή αύξηση του ΚΚΕ.

Ο πολιτικός λόγος της Αριστεράς, ανεξάρτητα της απόχρωσής του, δεν είναι πειστικός, παρόλο που οι συνθήκες που διαμορφώθηκαν το προηγούμενο διάστημα, ήταν ενισχυτικές των θέσεων της.

Η Αριστερά δεν μπόρεσε να αναδείξει το πολιτικό διακύβευμα της περιόδου που ανοίγεται μπροστά μας, στη χώρα μας, στην ΕΕ, και στον κόσμο ολόκληρο.

Έμειναν εκτός ημερήσιας διάταξης των εκλογών η εξωτερική πολιτική, οι Ελληνοτουρκικές σχέσεις, ο πόλεμος στην Ουκρανία, η εμπλοκή της χώρας μας σε αυτόν με ευθύνη του ΝΑΤΟ και ΗΠΑ και οι τεράστιες αλλαγές που επέρχονται με αυτόν στην Ευρώπη και στον κόσμο. Δεν μπόρεσε να δημιουργήσει κεντρικό θέμα συζήτησης και πάλης για το πώς θα απεμπλακεί η χώρα μας από αυτόν.

Ιδιαίτερη συμμετοχή στον προσανατολισμό, στη διαμόρφωση συνειδητήσεων και τη χειραγώγηση της κοινής γνώμης παίζουν τα μεγάλα ΜΜΕ και οι σχέσεις εξάρτησης με την κυβερνητική εξουσία.

Έφτασε ο καιρός να ξαναδούν αυτοκριτικά, όλες οι οργανώσεις της Αριστεράς τα προτάγματα του σήμερα σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης παρουσίας, κάτω από τα νέα δεδομένα που έχουν διαμορφωθεί.

Απλώνουμε συναγωνιστικά το χέρι σε κάθε αγωνιστή/τρια, σε όλα τα κόμματα της κομμουνιστικής και μαχόμενης Αριστεράς που πήραν μέρος στις εκλογές, επισημαίνοντας ταυτόχρονα την ανάγκη διαλόγου, από την αρχή, για όλα τα μεγάλα ζητήματα, τακτικής και στρατηγικής, μεγάλων ενωτικών πρωτοβουλιών και κοινής δράσης, στο συνδικαλιστικό κίνημα, για τα δικαιώματα των εργαζόμενων και των ανέργων, στη νεολαία, στην προώθηση της ισότιμης θέσης των γυναικών, στους φτωχούς.

Η εμφάνιση της ακροδεξιάς και του νεοναζισμού απαιτεί τη δημιουργία κοινωνικού και πολιτικού μετώπου, με αντιφασιστικά χαρακτηριστικά ρήξης με το εγκαθιδρυμένο μνημονιακό καθεστώς, με ιδιαίτερο βάρος στη νεολαία.

Τα αποτελέσματα των εκλογών υποδεικνύουν επίσης την ακόμα μεγαλύτερη σημασία της συνεργασίας των δυνάμεων της μαχόμενης Αριστεράς στις Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές τον ερχόμενο Οκτώβριο.

Οι εκλογές θα γίνουν με εκλογικό νόμο που βάζει δυσκολίες στην παρουσία και εκλογή τοπικών πρωτοβουλιών πολιτών, με τη μεγάλη αύξηση του αριθμού των υποψηφίων ιδιαίτερα στους δήμους που προήλθαν από συνενώσεις.

Είναι ανάγκη η στήριξη και η συνεργασία των υπαρχόντων αγωνιστικών Δημοτικών και Περιφερειακών σχημάτων, η δημιουργία νέων με προγραμματική εμβάθυνση, συνεργασία, ενωτική δράση ακόμα και με συνενώσεις των υπαρχόντων, η συνεργασία με ανένταχτους, έντιμους ανθρώπους που ενδιαφέρονται για τον τόπο τους.

Για την υπεράσπιση των Δημοσίων χώρων, του περιβάλλοντος, των κοινωνικών αγαθών και της δημόσιας περιουσίας από την εμπορευματοποίηση, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, για την ενίσχυση του κοινωνικού ρόλου της Αυτοδιοίκησης ώστε να λειτουργεί μακριά από μια επιχειρηματική λογική, για την αξιοπρέπεια της λαϊκής οικογένειας, για την κοινωνική μέριμνα, ενάντια στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, για δημόσια, ποιοτική, δωρεάν υγεία και παιδεία για όλους, σε συνθήκες που γίνονται όλο και δυσκολότερες για τον εργαζόμενο λαό.

Όσον μας αφορά θα εργαστούμε και θα πάρουμε πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση συνάντησης, συνεργασίας και συμπόρευσης των δυνάμεων της μαχόμενης Αριστεράς με τα αγωνιστικά κινήματα και παρατάξεις σε Δήμους και Περιφέρειες.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Η Κίνηση Ενωτικής Μαχόμενης Αριστεράς (Κ.Ε.Μ.Α) είναι πολιτική κίνηση που συγκροτείται από μέλη της ΛΑΕ, που αποχώρησαν από αυτήν διαφωνώντας με την επιλογή της ηγετικής της ομάδας να στηρίξει το ΜέΡΑ25 στις εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου. Επιλογή που συνοδεύτηκε με την εγκατάλειψη ουσιαστικά του Χώρου Διαλόγου και Κοινής Δράσης της Αριστεράς.